

საქმე N 33010-1110-2541776

საქმე №1ბ/282-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

3 ივნისი, 2019 წელი

ქ.თბილისი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე კახაბერ მაჭავარიანმა**

მარიამ ნანეიშვილის და სოფიკო კაპანაძის მდივნობით,

პროკურორის: ლა-----ს

ადვოკატების: რა-----
-----ს

მსჯავრდებულების: ალ-----ს, მა-----ს, ავ-----ს, ლი-----
ს, აბ-----ს, ლა-----ს, ედ-----ს და თი-----

დაზარალებულის წარმომადგენლის: ბა-----ს

მონაწილეობით,

თბილისის პროკურატურის სტაჟიორ პროკურორის ზუ-----ს, მსჯავრდებულ ალ-----
-----ს ინტერესების დამცველი ადვოკატის რა-----ს, მსჯავრდებულ ლი-----ს
ინტერესების დამცველი ადვოკატის ნო-----ს და მსჯავრდებულ აბ-----ს
ინტერესების დამცველი ადვოკატის ნუ-----ს სააპელაციო საჩივრების საფუძველზე, განიხილა
სისხლის სამართლის საქმე:

ალ-----ს მიმართ - დაბადებული 1----- საქართველოს
მოქალაქე, პ/ნ 2----- დაოჯახებული, რეგისტრირებული: კ-----
ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ----- დანაშაული გათვალისწინებული
საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“
ქვეპუნქტით;

მა-----ს მიმართ - დაბადებული 1----- საქართველოს მოქალაქე,
პ/ნ 0----- ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, მცხოვრები: ქ-----
----- დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2
ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით;

ავ-----ს მიმართ - დაბადებული 1----- საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 0----- ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული: თ-----
----- ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ-----

----- დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით;

ლი-----ს მიმართ - დაბადებული 1----- საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 0----- ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, მცხოვრები: დ-----
----- დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით;

აბ-----ს მიმართ - დაბადებული 1----- საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 0-----, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, მცხოვრები: ქ-----
----- დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით;

ლა-----ს მიმართ - დაბადებული 1----- საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 4----- ნასამართლობის არმქონე, განქორწინებული, მცხოვრები: ქ-----
----- დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით;

ედ-----ს მიმართ - დაბადებული 1----- საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 0----- ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, მცხოვრები: ქ-----
----- დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით;

თი-----ს მიმართ - დაბადებული 1----- საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 0----- ნასამართლობის არმქონე, ქვრივი, მცხოვრები: ქ-----
----- დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით;

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 20 დეკემბრის განაჩენით, აღ----- ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 50-0 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;

მა-----ე ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 50-0 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;

ავ-----ე ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის

ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 50-0 (ხუთი ათასი)ლარის ოდენობით;

ლი----- ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 50-0 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;

ა----- ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 50-0(ხუთი ათასი)ლარის ოდენობით;

ლა----- ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 30-0(სამი ათასი)ლარის ოდენობით.

ედ----- ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 50-0 (ხუთი ათასი)ლარის ოდენობით.

თი----- ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 30-0(სამი ათასი) ლარის ოდენობით;

ალ-----ს, მარინე ლომთაძეს, ავ-----ეს, ლი-----ს, ა-----ს, ლა-----ს, ედ-----ეს და თი-----ს მსჯავრი დაედოთ მასში, რომ მათ ჩაიდინეს, თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რაც გამოიხატა შემდეგში:

20-8 წლის მარტში, **ალ**-----**ა** განიზრახა და-----ი მდებარე, სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 10-0მ² მიწის ნაკვეთზე ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლებების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, ალ-----
-----ა, 20-8 წელს, გამოძიებით დაუდგენელ ვინმე „დ-----“საგან შეიძინა 1998 წლის 18 დეკემბრით დათარიღებული მიწის ნაკვეთის მიღება-ჩაბარების ყალბი №1--- აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფოს მეთაურის 1995 წლის 22 თებერვლის ბრძანებულებითა და „ს-----“ საბჭოს 1995 წლის 5 ივნისის №--- დადგენილების საფუძველზე, ალ-----ს ბა---ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე გამოეყო 10-0 მ² მიწის ნაკვეთი. 20-8 წლის 4 აპრილს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, ალ-----ს სახელზე, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს თბილისის სარეგისტრაციო სამსახურში, საკუთრების უფლებით აღირიცხა ბა---ს სატყეო უბანში მდებარე 10-0 მ² მიწის ნაკვეთი, რომელიც ალ-----ს მიერ მოგვიანებით გასხვისებულ იქნა.

20-8 წლის დასაწყისში, **მა**-----**ემ**, ზა-----ა განიზრახეს და-----ი,

გარდაბნის სატყეო ტერიტორიაზე მდებარე, სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 10-0 მ² მიწის ნაკვეთზე, ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, თ----- გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში მოიპოვა 1998 წლის 25 დეკემბრით დათარიღებული მიწის ნაკვეთის მიღება-ჩაბარების ყალბი №1---- აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფოს მეთაურის 1995 წლის 22 თებერვლის ბრძანებულებითა და „ს-----“ საბჭოს 1995 წლის 5 ივნისის №--- დადგენილების საფუძველზე, მა-----ეს, წყ-----ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე გამოეყო 10-0 მ² მიწის ნაკვეთი. 20-8 წლის 5 თებერვალს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, მა-----ის სახელზე, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს თბილისის სარეგისტრაციო სამსახურში, საკუთრების უფლებით აღირიცხა და-----ი, გარდაბნის სატყეო უბანში მდებარე 10-0 მ² მიწის ნაკვეთი. მოგვიანებით, მა-----ის და ზა-----ს მიერ მითითებული მიწის ნაკვეთი გასხვისებულ იქნა.

20-8 წლის დასაწყისში, ავ-----ემ და ლა-----ა განიზრახეს ბა----ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე მდებარე, სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 10-0 მ² მიწის ნაკვეთზე, ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, ლა-----ა, გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში მოიპოვა 1998 წლის 25 დეკემბრით დათარიღებული მიწის ნაკვეთის მიღება-ჩაბარების ყალბი №1--- აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფოს მეთაურის 1995 წლის 22 თებერვლის ბრძანებულებითა და „ს-----“ საბჭოს 1995 წლის 5 ივნისის №--- დადგენილების საფუძველზე, ავ-----ეს ბა----ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე გამოეყო 10-0 მ² მიწის ნაკვეთი. 20-8 წლის 21 თებერვალს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, ავ-----ს სახელზე, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს თბილისის სარეგისტრაციო სამსახურში, საკუთრების უფლებით აღირიცხა ბა----ს სატყეო უბანში მდებარე 10-0 მ² მიწის ნაკვეთი. 20-9 წლის 27 ნოემბერს, მითითებული მიწის ნაკვეთი დაიტვირთა იპოთეკით, ხოლო 2010 წლის 15 მარტს - გასხვისებულ იქნა.

20-8 წლის დასაწყისში, ლი-----ა და გუ-----ა განიზრახეს ბა----ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე მდებარე, სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 10-0 მ² მიწის ნაკვეთზე, ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, გუ-----ა, გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში, მოიპოვა 1998 წლის 25 ოქტომბრით დათარიღებული მიწის ნაკვეთის მიღება-ჩაბარების ყალბი №2-- აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფოს მეთაურის 1995 წლის 22 თებერვლის ბრძანებულებითა და „ს-----“ საბჭოს 1995 წლის 5 ივნისის №--- დადგენილების საფუძველზე, ლი-----ს, ბა----ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე გამოეყო 10-0 მ² მიწის ნაკვეთი. 20-8 წლის 05 თებერვალს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, ლი-----ს სახელზე, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს თბილისის სარეგისტრაციო სამსახურში საკუთრების უფლებით აღირიცხა ბა----ს სატყეო უბანში მდებარე 10-0 მ² მიწის ნაკვეთი. 20-8 წლის 28 მაისს მითითებული მიწის ნაკვეთი გასხვისებულ იქნა.

20-8 წლის გაზაფხულზე, ა-----მ და გი-----ა განიზრახეს ბა---ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე მდებარე, სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 50- მ² მიწის ნაკვეთზე, ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, გი-----ა, გამოძიებით დაუდგენელ დროს, ირ-----ნ შეიძინა 1997 წლის 24 მაისით დათარიღებული მიწის ნაკვეთის მიღება-ჩაბარების ყალბი №8-- აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფოს მეთაურის 1995 წლის 22 თებერვლის ბრძანებულებითა და „ს-----“ საბჭოს 1995 წლის 5 ივნისის N--- დადგენილების საფუძველზე, ა-----ს, ბა---ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე გამოეყო 50- მ² მიწის ნაკვეთი. 20-8 წლის 06 მარტს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, აბ-----ს სახელზე, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს თბილისის სარეგისტრაციო სამსახურში, საკუთრების უფლებით აღირიცხა ბა---ს სატყეო უბანში მდებარე 50- მ² მიწის ნაკვეთი. 2010 წლის 20 აპრილს, მითითებული მიწის ნაკვეთი იპოთეკით დაიტვირთა, ხოლო 2010 წლის 22 სექტემბერს - გასხვისებულ იქნა.

20-8 წლის აპრილში, ლა-----ა და გი-----ა განიზრახეს წყ-----ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 10-0 მ² მიწის ნაკვეთზე ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, გი-----ა, გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში, მოიპოვა 1998 წლის 19 დეკემბრით დათარიღებული მიწის ნაკვეთის მიღება - ჩაბარების ყალბი №-- - აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფოს მეთაურის 1995 წლის 22 თებერვლის ბრძანებულებითა და „ს-----“ საბჭოს 1995 წლის 5 ივნისის №--- დადგენილების საფუძველზე, ლა-----ს, ბა---ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე გამოეყო 10-0 მ² მიწის ნაკვეთი. 20-8 წლის 22 მაისს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, ლა-----ს სახელზე, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს თბილისის სარეგისტრაციო სამსახურში, საკუთრების უფლებით აღირიცხა ბა---ს სატყეო უბანში მდებარე 10-0 მ² მიწის ნაკვეთი. 20-8 წლის 21 ნოემბერს მითითებული მიწის ნაკვეთი გასხვისებულ იქნა.

20-8 წლის შემოდგომაზე, ედ-----ემ და ელ-----ა განიზრახეს ბა---ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე მდებარე, სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 60- მ² მიწის ნაკვეთზე ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, ელ-----ა, გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში მოიპოვა 1998 წლის 18 დეკემბრით დათარიღებული მიწის ნაკვეთის მიღება-ჩაბარების ყალბი №1-- - აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფოს მეთაურის 1995 წლის 22 თებერვლის ბრძანებულებითა და „ს-----“ საბჭოს 1995 წლის 5 ივნისის №--- დადგენილების საფუძველზე, ედ-----ეს, ბა---ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე გამოეყო 60- მ² მიწის ნაკვეთი. 20-8 წლის 15 ოქტომბერს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, ედ-----ს სახელზე, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს თბილისის სარეგისტრაციო სამსახურში, საკუთრების უფლებით აღირიცხა ბა---ს სატყეო უბანში მდებარე 60- მ² მიწის ნაკვეთი. 20-8 წლის 24 აგვისტოს მითითებული მიწის ნაკვეთი გასხვისებულ იქნა.

20-8 წლის შემოდგომაზე, თი-----ა და ვა-----ა განიზრახეს ბაგებში

მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 10-0 მ² მიწის ნაკვეთზე ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, ვა-----ა გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში მოიპოვა 1998 წლის 23 დეკემბრით დათარიღებული მიწის ნაკვეთის მიღება-ჩაბარების ყალბი №1--- აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფოს მეთაურის 1995 წლის 22 თებერვლის ბრძანებულებითა და „ს-----“ საბჭოს 1995 წლის 5 ივნისის №--- დადგენილების საფუძველზე, თი-----ს, ბა---ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე გამოეყო 10-0 მ² მიწის ნაკვეთი. 20-8 წლის 02 ოქტომბერს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, თი----- სახელზე, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს თბილისის სარეგისტრაციო სამსახურში, საკუთრების უფლებით აღირიცხა ბა---ს სატყეო უბანში მდებარე 10-0 მ² მიწის ნაკვეთი.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს თბილისის პროკურატურის სტაჟიორ პროკურორმა ზუ-----ა, მსჯავრდებულ ალ-----ს ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა რა-----მ, მსჯავრდებულ ლი-----ს ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა ნო-----მ და მსჯავრდებულ აბ-----ს ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა ნუ-----მ.

მსჯავრდებულ ალ-----ს ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა რა-----მ, მსჯავრდებულ ლი-----ს ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა ნო-----მ და მსჯავრდებულ აბ-----ს ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა ნუ-----მ მოითხოვეს პირველი ინსტანციის განაჩენის გაუქმება და მის ნაცვლად მსჯავრდებულების მიმართ გამამართლებელი განაჩენის დადგენა.

ბრალდების მხარემ მოითხოვა პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენში ცვლილების შეტანა, კერძოდ, მსჯავრდებულების: ავ-----ს, აბ-----ს, ალ-----ს და ედ-----სთვის სასჯელის სახედ და ზომად 7 წლით თავისუფლების აღკვეთის განსაზღვრა, 2018 წლის 28 დეკემბრის ამნისტიის შესახებ საქართველოს კანონის საფუძველზე დანიშნული სასჯელის ერთი მეოთხედით შემცირება და მსჯავრდებულებისთვის საბოლოოდ 5(ხუთი)წლით და 3(სამი)თვით თავისუფლების აღკვეთის განსაზღვრა. ხოლო მსჯავრდებულების: თი-----, ლი-----ს, ლა-----ს და მა-----ისთვის სასჯელის სახედ და ზომად 6(ექვსი)წლით თავისუფლების აღკვეთის განსაზღვრა, 2018 წლის 28 დეკემბრის ამნისტიის შესახებ საქართველოს კანონის საფუძველზე დანიშნული სასჯელის ერთი მესამედით შემცირება და საბოლოოდ 4(ოთხი)წლით თავისუფლების აღკვეთის განსაზღვრა.

მსჯავრდებულებმა მა-----ემ, ავ-----ემ, ლა-----ა, ედ-----ემ და თი-----ა, ასევე, მათი ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა მოითხოვეს პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის უცვლელად დატოვება.

სააპელაციო პალატამ განიხილა აღნიშნული სისხლის სამართლის საქმე, შეამოწმა სააპელაციო საჩივრების საფუძვლიანობა, შეაფასა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები და მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ, სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მსჯავრდებულების მიერ ჩადენილ ქმედებებს და განუსაზღვრა მათ სამართლიანი სასჯელი, რის გამოც ბრალდების და დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივრების მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

1. აპელანტის - მსჯავრდებულ ალ-----ს ინტერესების დამცველი ადვოკატის მტკიცებით, გამამტყუნებელ განაჩენს საქალაქო სასამართლომ საფუძვლად დაუდო კანონის მოთხოვნათა დარღვევით მოპოვებული მტკიცებულებები. ალ-----ზე ბრალად შერაცხული დანაშაული არ არის დადასტურებული უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობით. საქმის განხილვისას არ დადგენილა ის გარემოება, რომ ალ-----ა ვინმე მოატყუა. ამასთან, გამოძიება არ შეეცადა გადაემოწმებინა ალ-----ს ჩვენების ნამდვილობა; არ დაადგინა და არ დაკითხა დ-----მა-----ი; არ ჩაატარა კალიგრაფიული ექსპერტიზა იმის დასადგენად, იყო თუ არ ალ-----ს ხელმოწერა საჯარო რეესტრში წარდგენილ განცხადებაზე; ასევე, არ დაადგინა ვის მიერ იქნა შეტანილი ბანკში მომსახურების გადასახადი; არ დაკითხა მა-----ი და მა-----ი იმის შესახებ, თუ როგორ და რა ვითარებაში მოხდა მათ სახელზე მიწების გაფორმება; არ წარმოადგინა მიღება-ჩაბარების აქტის დედანი და მხოლოდ ასლები წარედგინა დასათვალიერებლად მოწმეებს რამ-----ს; არ დაადგინა დანაშაულის სხვა მონაწილე პირები, თუმცა ალ-----ს ბრალი დაედო დანაშაულის პირთა ჯგუფთან ერთად ჩადენაში.

დაცვის მხარე ასევე აპელირებს, რომ 2017 წელს გაცემული ცნობები მოწმეების რა-----ს ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ და მათი განცხადებები, სასამართლოს საკმარისად არ უნდა მიეჩნია, მათი ჩვენებების გამოსაქვეყნებლად. აღნიშნული არ მიუთითებს, რომ ამოწურული იყო მოწმეების სასამართლოში წარმოდგენის ყველა საშუალება.

განაჩენთან ერთად აპელანტი ასაჩივრებს სასამართლოს განჩინებას მოწმეების რა-----ს დამატებით დაკითხვის ოქმების ასლების და ალ-----ს სახელზე გაცემული მიწის ნაკვეთის მიღება-ჩაბარების აქტის ასლი მტკიცებულების დაუშვებლობის შესახებ შუამდგომლობის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის თაობაზე, ვინიდან აღნიშნული მტკიცებულებები მისი შეფასებით, მოპოვებულია კანონის დარღვევით.

მსჯავრდებულ ლი-----ს ინტერესების დამცველი ადვოკატის მტკიცებით, პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენი არის უკანონო და დაუსაბუთებელი, ვინაიდან სისხლის სამართლის საქმეში არ მოიპოვება ლი-----ს ბრალეულობის დამადასტურებელი არცერთი მტკიცებულება. აწ გარდაცვლილმა გუ-----ა, რომელიც ლი-----ს თანამზრახველად იქნა მიჩნეული, ამ უკანასკნელს გამოართვა პირადობის მოწმობა და მოქმედებდა ისე, რომ დო-----ი საერთოდ არ იყო ინფორმირებული მიწის ნაკვეთთან დაკავშირებით.

მსჯავრდებულ აბ-----ს ინტერესების დამცველი ადვოკატის მტკიცებით, ალ-----ის თანამშრომელ გი-----ს აბ-----სგან ჰქონდა სესხად აღებული თანხა 20-0 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით. ამის გამო გი-----ა ა-----ს შესთავაზა, რომ თანხის დაბრუნების სანაცვლოდ მას გადასცემდა 50- კვ.მ მიწის ნაკვეთს ბა-----ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე. აღნიშნული მიწის ნაკვეთი ა-----ს უნდა გადასცემოდა მხოლოდ და მხოლოდ კანონით დადგენილი წესით და ამ პროცესში ყალბი დოკუმენტების გამოყენების შესახებ აბ-----სათვის, რა თქმა უნდა, არ იყო ცნობილი. ა-----ს დათანხმდა გი-----ის შეთავაზებას, რის შემდეგაც, 20-8 წლის 6 მარტს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს თბილისის სარეგისტრაციო სამსახურის მიერ, ა-----ს ბა-----ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე გამოეყო 50- კვ.მ მიწის ნაკვეთი. იმ დოკუმენტაციაზე, რომელიც თან ერთვის მოცემულ სისხლის

სამართლის საქმეს და სადაც კონკრეტული დადგენილების და ბრძანების საფუძველზე ხდება აბ-----სათვის მიწის ნაკვეთის გამოყოფა, ბრალდებულს წვდომა არ ჰქონია და აღნიშნულ დადგენილებას არც კი გაცნობია. გარდა აღნიშნულისა, საქმის არსებითი განხილვისას ყველა ბრალდებულმა განაცხადა, რომ ისინი წარსულში ერთმანეთს არ იცნობდნენ და მხოლოდ მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეზე მოხდა მათი გაცნობა, ამას არც ბრალდების მხარე ხდის სადაოდ. შესაბამისად, გაურკვეველია რატომ ედავება ბრალდების მხარე მათ ჯგუფურად წინასწარ შეთანხმებით დანაშაულის ჩადენაში.

პალატა ვერ გაიზიარებს მსჯავრდებულების: ალ-----ს, ლი-----ს და აბ-----ს ინტერესების დამცველი ადვოკატების ზემოაღნიშნულ არგუმენტაციას, ვინაიდან ის არ გამომდინარეობს პირველი ინსტანციის სასამართლოში გამოკვლეული მტკიცებულებებიდან და მოკლებულია სამართლებრივ საფუძველს.

საქმის მასალებით დასტურდება, რომ **20-8 წლის 18 მარტის განცხადებით**, ალ----- ითხოვს, რომ წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე, მოხდეს საკუთრების უფლების რეგისტრაცია რეფორმით მიღებულ მიწის ნაკვეთზე, მდებარე: წყ-----ს სატყეო ტერიტორია (ზონა: გ----- სექტორი: წყ-----ს სატყეო) და გაიცეს ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან. განცხადებას თან ერთვის მიწის ნაკვეთის მიღება-ჩაბარების აქტი №1--- დათარიღებული 1998 წლის 18 დეკემბრით, რომლის თანახმად, ალ-----ს გადაეცა 10-0 კვ.მ. ფართობის მიწის ნაკვეთი წყ-----ს სატყეოს ტერიტორიაზე, საქართველოს რესპუბლიკის მეთაურის 1995 წლის №45 ბრძანებულების და „ს-----“ საბჭოს 1995 წლის 5 ივნისის №1-2 დადგენილების საფუძველზე. აქტი დამოწმებულია რ----- და „ს-----“ მმართველის - ი----- ხელმოწერებით; განცხადებას ასევე ერთვის ალ-----ს პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის ასლი.

20-8 წლის 4 აპრილის ამონაწერით საჯარო რეესტრიდან დგინდება, რომ ქ. თ----- წყ-----ს სატყეო უბანი (ნაკვეთი 8---) სასოფლო-სამეურნეო მიწის ნაკვეთის ს/კ 0----- მესაკუთრეა ალ-----, პ/ნ 2----- ხოლო საკუთრების უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტია მიღება-ჩაბარების №1--- აქტი, დათარიღებული 1998 წლის 18 დეკემბრით.

2011 წლის 1 სექტემბრის სასაქონლო რეესტრის №01----- დასკვნის თანახმად, ქ. თ-----ი, ბა---ს სატყეო უბანში მდებარე სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთის (საკადასტრო კოდი: №0-----) 1 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება, 20-8 წლის მარტის თვის მდგომარეობით, საორიენტაციოდ შეადგენდა 75 ლარს; შესაბამისად, 10-0 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება შეადგენდა 75 0-0 ლარს.

20-8 წლის 1 თებერვლის განცხადებით, ლი----- ითხოვს, წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე მოხდეს საკუთრების უფლების რეგისტრაცია საკუთრებად აღიარებული საკარმიდამო მიწაზე, მდებარე: ბა---ს სატყეო უბანი (ნაკვეთი №9-- (ზონა: თ----- წყ-----) და გაიცეს ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან. განცხადებას თან ერთვის მიწის ნაკვეთის მიღება-ჩაბარების აქტი №2---, დათარიღებული 1998 წლის 25 ოქტომბრით, რომლის თანახმად, ლი-----ს გადაეცა 10-0 კვ.მ. ფართობის მიწის ნაკვეთი №9- ბა---ს სატყეო ტერიტორიაზე, საქართველოს რესპუბლიკის მეთაურის 1995 წლის №45 ბრძანებულების და „ს-----“ საბჭოს 1995 წლის 5 ივნისის №1-2 დადგენილების საფუძველზე. აქტი დამოწმებულია რ-----, თავად ლ.დო-----ის და „ს-----“ მმართველის ი-----

ხელმოწერებით. განცხადებას ერთვის ლი-----ს პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის ასლი. განცხადების წარმდგენია გი-----.

20-8 წლის 5 თებერვლის ამონაწერით საჯარო რეესტრიდან დგინდება, რომ ქ. თ----- ბა----ს სატყეო უბანი (ნაკვეთი №9-- სასოფლო-სამეურნეო მიწის ნაკვეთის ს/კ 0----- დაზუსტებული ფართობით 10-0 კვ.მ. მესაკუთრეა ლი-----, პ/ნ 0----- ხოლო საკუთრების უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტია მიღება-ჩაბარების №2--- აქტი, დათარიღებული 1998 წლის 25 ოქტომბრით; 20-8 წლის 6 მაისს, ლი-----ა მიმართა საჯარო რეესტრის ეროვნულ სამსახურს ხსენებულ მიწის ნაკვეთთან დაკავშირებით საჯარო რეესტრის ჩანაწერებში ცვლილების და დამატების შეტანის შესახებ.

2011 წლის 1 სექტემბრის სასაქონლო ექსპერტიზის №0----- დასკვნის თანახმად, ქ. თ-----ი, ბა----ს სატყეო უბანში მდებარე, სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთის (საკადასტრო კოდი: №0-----) 1 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება, 20-8 წლის თებერვლის თვის მდგომარეობით, საორიენტაციოდ შეადგენდა 23 ლარს. შესაბამისად, 10-0 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება შეადგენდა 23 0-0 ლარს.

20-8 წლის 6 მარტის განცხადებით, ა----- ითხოვს, წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე, მოხდეს საკუთრების უფლების რეგისტრაცია საკუთრებად აღიარებული საკარმიდამო მიწაზე, მდებარე: ბა----ს სატყეო უბანი (ნაკვეთი №8-- (ზონა: თ-----0-) და გაიცეს ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან. განცხადებას თან ერთვის მიწის ნაკვეთის მიღება-ჩაბარების აქტი №8--, დათარიღებული 1997 წლის 24 მაისით, რომლის თანახმად, ა-----ს გადაეცა 50- კვ.მ. ფართობის მიწის ნაკვეთი ბა----ს სატყეო უბნის ტერიტორიაზე, საქართველოს რესპუბლიკის მეთაურის 1995 წლის №45 ბრძანებულების და „ს-----“ საბჭოს 1995 წლის 5 ივნისის №1-2 დადგენილების საფუძველზე. აქტი დამოწმებულია რ-----, თავად ა----- და „ს-----“ მმართველის - ი----- ხელმოწერებით; განცხადებას ასევე ერთვის აბ-----ს პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის ასლი. განცხადების წარმდგენია გი-----.

20-8 წლის 12 მარტის ამონაწერით საჯარო რეესტრიდან დგინდება, რომ ქ. თ----- ბა----ს სატყეო უბანი (ნაკვეთი №8-- სასოფლო სამეურნეო მიწის ნაკვეთის ს/კ. 0----- დაზუსტებული ფართობით - 50- კვ.მ. მესაკუთრეა ა-----, პ/ნ 0-----, ხოლო საკუთრების უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტია მიღება-ჩაბარების №8-- აქტი, დათარიღებული 1997 წლის 24 მაისით.

2011 წლის 1 სექტემბრის სასაქონლო ექსპერტიზის №0----- დასკვნის თანახმად, ქ. თ-----ი, ბა----ს სატყეო უბანში მდებარე სასოფლო სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთის (საკადასტრო კოდი: №-----) 1 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება, 20-8 წლის მარტის თვის მდგომარეობით, საორიენტაციოდ შეადგენდა 23 ლარს; შესაბამისად, 50-0- კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება შეადგენდა 11 50- ლარს.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომაზე მოწმე ირ-----მ განაცხადა, რომ 199-წლიდან 20-5 წლამდე იყო „ს-----“ მმართველი. მისი განმარტებით, ალ-----ს სახელზე გაცემულ, 1998 წლის 18 დეკემბრით დათარიღებულ მიღება-ჩაბარების №1--- აქტზე, ლი-----ს სახელზე გაცემულ 1998 წლის 25 ოქტომბრით დათარიღებულ მიღება-ჩაბარების №2--- აქტზე და აბ-----ს სახელზე გაცემულ, 1997 წლის 24 მაისით

დათარილებულ მიღება-ჩაბარების №8-- აქტზე არსებული ხელმოწერა, არ არის შესრულებული მის მიერ, ისევე როგორც „სა-----ს“ მუშაკების დანარჩენი ხელმოწერებიც არ ეკუთვნით მათ. ამასთან, მოწმემ განმარტა, რომ ალ----- არ არის რეგისტრირებული თ-----ი და მასზე წყ-----ი არსებული მიწა რეფორმით ვერ გაიყვანა; ლი-----სათვის მიწის გადაცემის მიღება-ჩაბარების აქტი შევსებულია მებაღეობის ბლანკზე, რაც ცალსახად ადასტურებს დოკუმენტის სიყალბეს, რადგან წყ-----ი არ იყო მებაღეობის ამხანაგობა. ხოლო ა-----სთან მიმართებაში ირ-----მ დაადასტურა, რომ ნაკვეთის ნახაზი შესრულებულია არაკვალიფიციურად, ხელით.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომაზე გამოქვეყნებული იქნა მოწმეების - რ----- დაკითხვის ოქმები, რომელთა თანახმადაც, ალ-----ს სახელზე გაცემულ 1998 წლის 18 დეკემბრით დათარილებულ მიღება-ჩაბარების №1--- აქტზე, ლი-----ს სახელზე გაცემულ 1998 წლის 25 დეკემბრით დათარილებულ მიღება-ჩაბარების №2--- აქტზე და აბ-----ს სახელზე გაცემული მიღება-ჩაბარების №8-- აქტზე არსებული ხელმოწერები, არ არის შესრულებული მათ მიერ.

ალ-----ა თავი არ ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში და განმარტა, რომ მან დ----- მა-----ისგან შეიძინა 30-0 მ² მიწის ნაკვეთი, საიდანაც 10-0 მ² გაფორმდა მასზე, 10-0 მ² მის მეუღლეზე და 10-0 მ² - მისი შვილის ნათლიაზე, ხოლო შემდეგ სამივე გადაიფორმა თვითონ. მას არ ჰქონდა განზრახული თაღლითობა, მან დაუშვა შეცდომა, როდესაც არ დაინტერესდა და არ გაარკვია მის მიერ შეძენილი მიწის ნაკვეთის წარმომავლობა. მისი განმარტებით, აღნიშნული მიწის ნაკვეთების გადასაფორმებლად თავად იყო მისული საჯარო რეესტრში და თავად გადაიხდა შესაბამისი მომსახურების საფასური ბანკში.

ლი-----ა თავი არ ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში და მოწმის სახით დაკითხვისას განაცხადა, რომ მისი ოჯახის ნათესავი, გუ-----ი, დილით მივიდა მასთან და სთხოვა პირადობის დამადასტურებელი მოწმობა, რომელიც წაიღო თან და დაახლოებით ათი წუთის შემდეგ დაუბრუნა უკან. ამის შემდეგ რა მოხდა, არაფერი არ იცის. გარკვეული პერიოდის შემდეგ, 2010 წელს, მას დაურეკეს პროკურატურიდან და უთხრეს, რომ იგი საგამოძიებო ორგანოში იყო დაბარებული წყ-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთის საკითხთან დაკავშირებით, რომელიც დღემდე არ იცის სად მდებარეობს. ლი-----ა პროკურატურაში შეიტყო, რომ მისმა ბიძამ გაუფორმა 10-0 მ² მიწის ნაკვეთი. მისი განმარტებით, მას არც განცხადებით მიუმართავს საჯარო რეესტრისთვის და არც მიწის გასხვისებასთან დაკავშირებით ფლობს რაიმე ინფორმაციას; ასევე არაფერი სმენია მიღება-ჩაბარების აქტის შესახებ და ყველაფერი გაიგო მხოლოდ პროკურატურაში დაბარების შემდეგ.

ა-----მ თავი არ ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში და მოწმის სახით დაკითხვისას განაცხადა, რომ მის მეგობარს, გი-----ს ჰქონდა მისი ვალი 20-0 ლარის ოდენობით. ვალის სანაცვლოდ გ----- ა-----ს შესთავაზა მიწის ნაკვეთის გაფორმება მის სახელზე და მიუტანა დოკუმენტი, სადაც მიწის ნაკვეთის მესაკუთრედ უკვე მითითებული იყო ა-----ს. მან არ იცის, თუ როგორ გააფორმა გი-----ა აღნიშნული მიწის ნაკვეთი მასზე. ა-----მ ასევე განმარტა, რომ გი-----ა რაღაც საბუთებზე მოაწერინა ხელი, თუმცა რაზე, არ იცის. შემდეგ თვითონ იპოთეკით დატვირთა აღნიშნული მიწის ნაკვეთი 30-0 აშშ დოლარის სანაცვლოდ და მოგვიანებით გაასხვისა. მან არ იცოდა, რომ აღნიშნული ქონება

დანაშაულებრივი გზით იყო მოპოვებული.

პალატა ვერ დაეთანხმება მსჯავრდებულთა განმარტებებს მათ უდანაშაულობასთან დაკავშირებით, ვინაიდან ისინი აშკარა წინააღმდეგობაშია საქმეზე გამოკვლეულ სხვა მტკიცებულებებთან, რომლებიც ყოველგვარ ეჭვს მიღმა ადასტურებენ, რომ ალ-----ა, ლი-----ა და ა-----მ ჩაიდინეს ის დანაშაულები, რისთვისაც მსჯავრი დაედოთ პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ.

საჯარო რეესტრისადმი მიმართული განცხადებებით ირკვევა, რომ თითოეულ შემთხვევაში განცხადების ავტორები არიან თავად მსჯავრდებულები ალ-----, ლი----- და ა-----, რომლებიც ითხოვენ კონკრეტულ მიწის ნაკვეთებზე საკუთრების უფლების რეგისტრაციას და ამონაწერის გაცემას. ამასთან, ყველა შემთხვევაში განცხადებებს თან ერთვის რეფორმის ფარგლებში კონკრეტულად მსჯავრდებულების სახელზე გაცემული მიწის ნაკვეთის მიღება-ჩაბარების აქტები. მოწეების ირ-----, რა-----ს ჩვენებებით უტყუარად იქნა დადასტურებული, რომ ზემოაღნიშნული აქტები არ არის გაცემული „ს-----“ მიერ და არის ყალბი.

მოცემულ შემთხვევაში, როგორც ალ-----ა თავის ჩვენებაში განაცხადა, თვითონ იყო მისული საჯარო რეესტრში მიწის ნაკვეთის გასაფორმებლად, თუმცა არ შეამოწმა ნაკვეთის წარმომავლობა და ეგონა, რომ ნაკვეთს ყიდულობდა დ-----მა-----ისგან. ლი-----ა და აბ-----მ კი არ იციან, თუ რა გზით მოხვდა მათ საკუთრებაში აღნიშნული მიწის ნაკვეთები. როგორც ლი-----ი მიუთითებს, გამოძიების დაწყებამდე საერთოდ არც კი იცოდა, თუ მის საკუთრებაში სადავო მიწის ნაკვეთი იყო აღრიცხული. პალატისათვის დამაჯერებლობას მოკლებულია მსჯავრდებულთა აღნიშნული განმარტებები, ვინაიდან ალ-----თვითონ იყო იმ განცხადების წარმდგენი, რომელსაც თან ერთვოდა რეფორმის შედეგად მასზე განაწილებული მიწის ნაკვეთის მიღება-ჩაბარების აქტი. ამდენად, მას ჰქონდა ინფორმაცია, რომ მიწის ნაკვეთს მის მიერ ხსენებული დ-----მა-----ისგან კი არ იფორმებდა, არამედ ეს მიწის ნაკვეთი მასზე გაცემული იყო რეფორმის შედეგად მიწის ნაკვეთების განაწილების გზით. რაც შეეხება ლი-----სა და ა-----ს, ლოგიკურ მსჯელობასთან სრულ შეუსაბამობაშია დაცვის მხარის ვერსია, რომ მსჯავრდებულებზე მიწის ნაკვეთების განაწილების შესახებ მიღება-ჩაბარების აქტები გაცემული იყო მათი ინფორმირების გარეშე, ასევე საჯარო რეესტრში პირადობის დამადასტურებელ დოკუმენტებთან ერთად წარდგენილი იყო განცხადებები მათი სახელით და უძრავი ქონების მესაკუთრეებად აღირიცხნენ ისე, რომ არანაირი ინფორმაცია არ ჰქონიათ აღნიშნული ქონების წარმომავლობის შესახებ და მათ შორის ლი-----ა ქონების მის სახელზე რეგისტრაციის ფაქტიც კი არ იცოდა.

პალატა ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს მითითებას საქართველოს იუსტიციის მინისტრის 20-6 წლის 13 დეკემბრის №80- ბრძანებით დამტკიცებულ „უძრავ ნივთებზე უფლებათა რეგისტრაციის შესახებ“ ინსტრუქციაზე, რომლის თანახმადაც მართალია, დასაშვები იყო სარეგისტრაციო წარმოებაში დაინტერესებული პირის მონაწილეობა განცხადების წარმომდგენის მეშვეობით, თუმცა განცხადების წარმომდგენის ვინაობა დგინდებოდა ეროვნულ სააგენტოსთან არსებული შეთანხმების დამადასტურებელი დოკუმენტით და განცხადების წარმომდგენის პირადობის დამადასტურებელი დოკუმენტით. ამდენად, ნათელია, რომ ამ არცთუ ისე მარტივ პროცედურაში განცხადების წარმდგენი უშუალოდ დაინტერესებული პირის - განცხადების

ავტორისაგან დამოუკიდებლად ვერ მიიღებდა მონაწილეობას. ამასთან, გასათვალისწინებელია ის გარემოებაც, რომ სამივე შემთხვევაში მსჯავრდებულთა საკუთრებაში აღრიცხული მიწის ნაკვეთები დარეგისტრირებიდან გარკვეული პერიოდის გასვლის შემდეგ არის გასხვისებული, რაც, რა თქმა უნდა, მესაკუთრეთა მონაწილეობის გარეშე ვერ განხორციელდებოდა.

მსჯავრდებულ ალ-----ს ადვოკატი სააპელაციო საჩივარში აპელირებს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე კანონის უხეში დარღვევით მოხდა მოწმეების რა-----ს გამოძიების ეტაპზე მიცემული ჩვენებების გამოქვეყნება, ვინაიდან ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ 2017 წელს გაცემული ცნობები და პროკურორის მიერ შედგენილი ოქმები არ არის საკმარისი იმის დადასტურებულად მიჩნევისათვის, რომ ამოწურული იყო მოწმეთა სასამართლოში წარდგენის ყველა საშუალება.

პალატა აღნიშნავს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოში მოცემული სისხლის სამართლის საქმის განხილვა მიმდინარეობდა რამდენიმე წლის განმავლობაში, რა პერიოდშიც ბრალდების მხარემ ვერც ერთ სხდომაზე ვერ უზრუნველყო ხსენებული პირების წარმოდგენა პროცესზე მათი ჯანმრთელობის მდგომარეობიდან გამომდინარე. მტკიცებულებების გამოკვლევის დასასრულს, ბრალდების მხარემ წარმოადგინა შესაბამისი ოქმები და ხელწერილი, რომ ისინი ჯანმრთელობის მდგომარეობის გამო კვლავ ვერ შეძლებდნენ მონაწილეობა მიეღოთ სასამართლო სხდომაზე და დაკითხულიყვნენ მოწმის სახით. ასევე, მოწმეთა დაკითხვის ოქმების კანონიერების საკითხმა გაიარა შესაბამისი სასამართლოს კონტროლი და ამ პირობებში პალატა მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ მიიღო სრულიად კანონიერი და არგუმენტირებული გადაწყვეტილება, რის საფუძველზეც მოხდა საპროცესო ნორმების სრული დაცვით მოპოვებული მოწმეთა დაკითხვის ოქმების საქმის არსებითი განხილვისას გამოქვეყნება.

რაც შეეხება ადვოკატის აპელირებას გამოძიების ცალმხრივად და არასრულყოფილად წარმოებასთან დაკავშირებით, რა თქმა უნდა, პალატა მტკიცების ტვირთს არ აკისრებს დაცვის მხარეს და სწორედ გამომძიებელია ვალდებული გამოძიება აწარმოოს ყოველმხრივ, სრულად და ობიექტურად, თუმცა დაცვის მხარე თავადაც იყო უფლებამოსილი მოეპოვებინა და სასამართლის წინაშე წარმოედგინა ის მტკიცებულებები, რაც ეჭვის ქვეშ დააყენებდა ბრალდების მხარის პოზიციას და მიანიშნებდა განსასჯელის უდანაშაულობაზე. ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ მტკიცებულებებს კი პალატა აფასებს რა, სისხლის სამართლის საქმესთან მათი დამოკიდებულების, დასაშვებობის და უტყუარობის თვალსაზრისით, მიიჩნევს, რომ ისინი ქმნიან გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საკმარის მტკიცებულებათა ერთობლიობას. ამასთან, მხოლოდ ის გარემოება, რომ განსახილველ სისხლის სამართლის საქმეზე ალ-----ს შემთხვევაში წარმოდგენილია მხოლოდ მიღება-ჩაბარების აქტის ასლი და დედანი არ ჩანს საქმეში, ვერ გახდება ზემოაღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილ უტყუარ გარემოებებში ეჭვის შეტანის საფუძველი. მით უფრო იმ პირობებში, როდესაც მოწმე ირ-----მ მის წინაშე წარდგენისას დაადასტურა არა მხოლოდ ალ-----ს სახელზე გაცემული აქტის სიყალბე, ასევე განმარტა, რომ ალ----- არ არის რეგისტრირებული თ-----ი და მასზე წყ-----ი არსებული მიწა რეფორმით ვერცერთ შემთხვევაში ვერ გაიცემოდა.

პალატა ვერ გაიზიარებს მსჯავრდებულ აბ-----ს ინტერესების დამცველი ადვოკატის განმარტებას, რომ გაურკვეველია რატომ ედავება ბრალდების მხარე მისი დაცვის ქვეშ მყოფ ა-----ს და ასევე სხვა მსჯავრდებულებს წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ დანაშაულის

ჩადენაში, მაშინ, როდესაც ისინი ერთმანეთს არც კი იცნობდნენ, რადგანაც ბრალდების მხარე აღნიშნულ პირებს ედავება დანაშაულის ჩადენას არა ერთმანეთთან წინასწარი შეთანხმებით, არამედ გამოძიებით დადგენილ სხვა პირებთან ერთად, რომელსაც აბ-----ს შემთხვევაში წარმოადგენს გი-----ი.

ამდენად, პალატა მიიჩნევს, რომ დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივრები დაუსაბუთებელია. პირველი ინსტანციის სასამართლოში გამოკვლეული მტკიცებულებების ერთობლიობა, ყოველგვარ ეჭვს მიღმა, უტყუარად ადასტურებს ალ-----ს, ლი-----ს და აბ-----ს მიერ წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფურად, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს თბილისის სარეგისტრაციო სამსახურში ყალბი დოკუმენტების წარდგენის გზით დაზარალებულის კუთვნილი უძრავი ქონების მართლსაწინააღმდეგოდ მისაკუთრების მიზნით დაუფლების ფაქტს, რითაც ამ უკანასკნელს მიაყენეს დიდი ოდენობით ზიანი. ამდენად, თბილისის საქალაქო სასამართლოს განაჩენის გაუქმების და მსჯავრდებულების მიმართ გამამართლებელი განაჩენის გამოტანის საფუძველი არ არსებობს.

2. აპელანტის - ბრალდების მხარის მტკიცებით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით განსაზღვრული სასჯელის მიზნების უზრუნველსაყოფად, იმის გათვალისწინებით, რომ მა-----ემ, ავ-----ემ, ლი-----ა, ა-----მ, ლა-----ა, ედ-----ემ, თი-----ა და ალ-----ა ჩაიდინეს მძიმე კატეგორიის დანაშაული, ამასთან მსჯავრდებულ ლა-----ს გარდა, არცერთი მსჯავრდებული არ აღიარებს ჩადენილ დანაშაულს, მათ მიერ არ არის ზიანი ანაზღაურებული და მზადყოფნასაც კი არ გამოხატავენ ზიანის ანაზღაურების თაობაზე, ამასთან, დაზარალებულის წარმომადგენელს გააჩნია პრეტენზია ზიანთან დაკავშირებით, მსჯავრდებულების მიმართ გამოყენებულ უნდა იქნას პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ განსაზღვრულზე უფრო მკაცრი სახის და ზომის სასჯელი.

პალატა მსჯავრდებულების მიმართ სასჯელის დამძიმების ნაწილში ვერ გაიზიარებს ბრალდების მხარის მოთხოვნას, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში, პირველი ინსტანციის სასამართლომ სასჯელის დანიშვნისას გაითვალისწინა და სრულყოფილად შეაფასა თითოეული მსჯავრდებულის მიმართ არსებული შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები (არ გააჩნიათ), მათი წარსული, პიროვნული მახასიათებლები, ასაკი, დაზარალებულის პოზიცია და ჩათვალა, რომ არასაპატიმრო სახის სასჯელის გამოყენება იქნებოდა მსჯავრდებულების პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმის თანაზომიერი და პროპორციული. დანაშაულის აღიარება და დაზარალებულისათვის მიყენებული ზიანის ანაზღაურება არის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებები და მათი არ ქონა ავტომატურად პასუხისმგებლობის დამძიმებას ვერ გამოიწვევს. ამდენად, ის ფაქტი, რომ ლა-----ს გარდა არც ერთი მსჯავრდებული არ აღიარებს ბრალად წადრგენილ ქმედებას, უპირობოდ ვერ გახდება მათ მიმართ დანიშნული სასჯელის დამძიმების საფუძველი. რაც შეეხება პროკურორის განმარტებას, რომ მათ მიერ ჩადენილია მძიმე კატეგორიის განზრახი დანაშაული, პალატა განმარტვას, რომ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, სასჯელის სახით ითვალისწინებს, როგორც თავისუფლების აღკვეთას, ასევე ჯარიმას და მსჯავრდებულთა მიმართ სასჯელი დანიშნულია სანქციის ფარგლებში.

ამდენად, პალატა სრულად იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობას და აღნიშნავს, რომ ალ-----ს, მა-----ის, ავ-----ს, ლი-----ს, აბ-----ს და ედ-----ს მიმართ დანიშნული სასჯელი - ჯარიმა 50-0 (ხუთიათასი) ლარის ოდენობით, ხოლო ლა-----ს და თი-----ს მიმართ დანიშნული სასჯელი - ჯარიმა 30-0 (სამიათასი) ლარის ოდენობით, არის კანონიერი და სამართლიანი სასჯელი, რაც სრულად უზრუნველყოფს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული მიზნების შესრულებას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას, დამნაშავის რესოციალიზაციას და სამართლიანობის აღდგენას.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ბრალდების და დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივრების მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 20 დეკემბრის განაჩენი, არის კანონიერი, დასაბუთებული, სამართლიანი და უნდა დარჩეს უცვლელად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 536-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს;
2. მსჯავრდებულ ალ-----ს ინტერესების დამცველი ადვოკატის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს;
3. მსჯავრდებულ ლი-----ს ინტერესების დამცველი ადვოკატის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს;
4. მსჯავრდებულ აბ-----ს ინტერესების დამცველი ადვოკატის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს;
5. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 20 დეკემბრის განაჩენი დარჩეს უცვლელად;
6. ალ----- ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 50-0 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;
მხედველობაში იქნას მიღებული, რომ ალ-----ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმებულია.
7. მა-----ს ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 50-0 (ხუთი ათასი) ლარის

მხედველობაში იქნას მიღებული, რომ მა-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმებულია.

მხედველობაში იქნას მიღებული, რომ ავ-----ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმებულია.

მხედველობაში იქნას მიღებული, რომ ლი-----ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმებულია.

მხედველობაში იქნას მიღებული, რომ აბ-----ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმებულია.

მხედველობაში იქნას მიღებული, რომ ლა-----ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმებულია.

მხედველობაში იქნას მიღებული, რომ ედ-----ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმებულია.

მხედველობაში იქნას მიღებული, რომ თი----- მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმებულია.

15

აღსრულება დაევალოს აღსრულების ეროვნულ ბიუროს მსჯავრდებულთა საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

15. პალატის განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება დაუყოვნებლივ აღსრულებას;

16. პალატის განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

კ. მაჭავარიანი